

Frida

A1/A2
DVOJAZYČNÁ KNIHA

edika.

Frida A1/A2

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

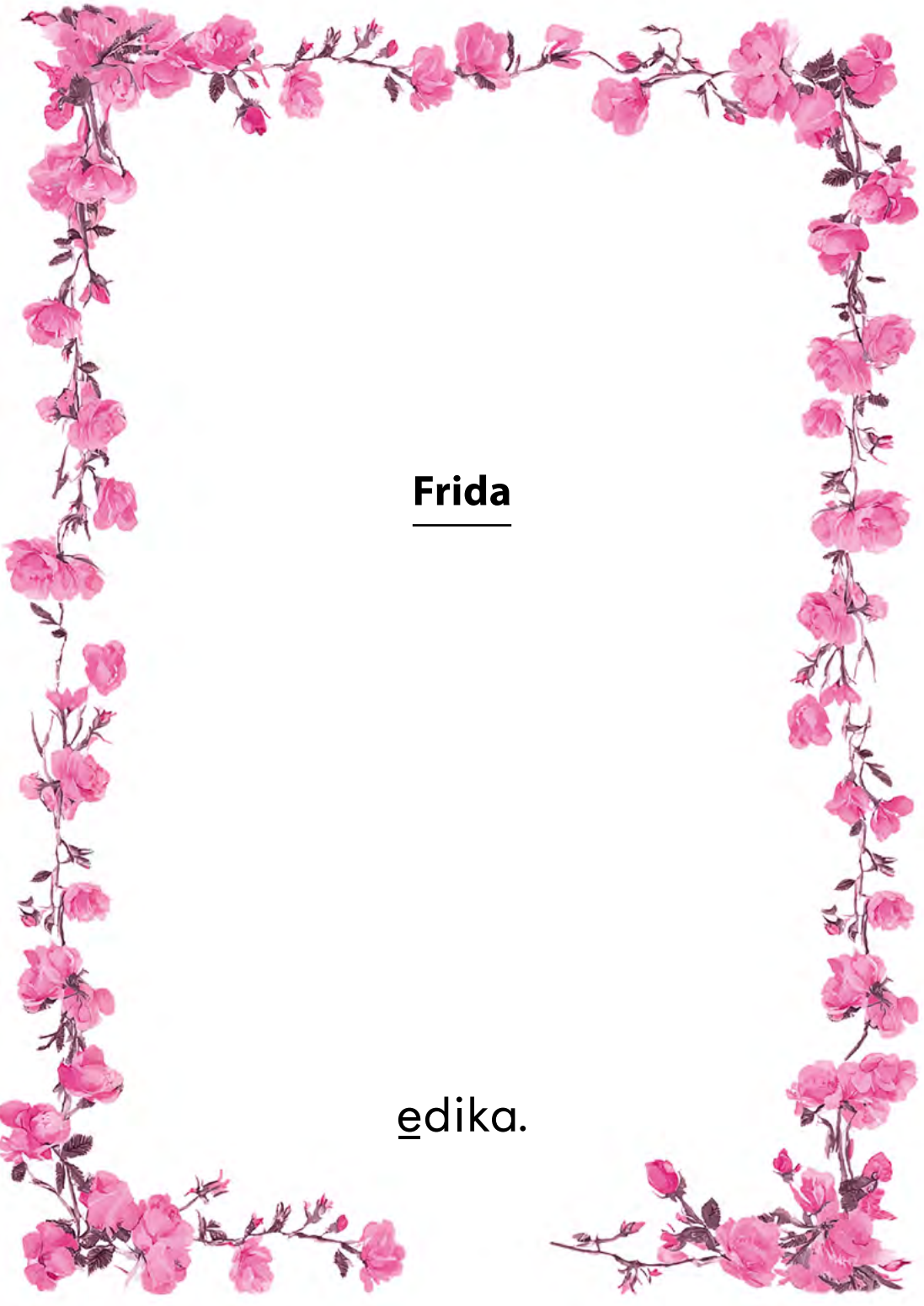
edika.

Eliška Madrid Jirásková

Frida A1/A2 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

A decorative border of pink roses and green leaves frames the page. The roses are in various stages of bloom, with some showing deep pink petals and others as buds. The leaves are dark green and serrated.

Frida

edika.

A decorative border of pink roses and green leaves frames the text on the page.

Frida

Vydalo nakladatelství Edika v Brně roku 2026
ve společnosti Albatros Media a.s. se sídlem 5. května 22, Praha 4.
Číslo publikace 47 969.

Úprava původního textu a český překlad: Eliška Madrid Jirásková
Ilustrace: Tereza Janýšková

Odborná korektura: Carlos Madrid Corzo

Odpovědná redaktorka: Nikol Nováková

Technický redaktor: Jiří Matoušek

1. vydání

Nahrávka natočena v dubnu 2026 v Nahrávacím studiu

George Lukase, georgelukas.cz.

Vypráví: Nuria Gutiérrez Lorenzo

Audionahrávky ve formátu MP3, na kterých příběh čtou rodilí mluvčí, naleznete na adrese albatrosmedia.cz, kde do vyhledávacího pole zadáte název této knihy, rozkliknete ji a nahrávky naleznete v sekci Ke stažení.

© Eliška Madrid Jirásková, 2026

Illustrations © Tereza Janýšková, 2026

ISBN tištěné verze 978-80-266-2202-4

ISBN e-knihy 978-80-266-2203-1 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

www.edika.cz

e-shop: www.albatrosmedia.cz

info@albatrosmedia.cz

Vytěžování textu či dat z této publikace ve smyslu čl. 4
směrnice 2019/790/EU je zakázáno.

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou
spotřebitelskou cenu.

edika.

A decorative border of pink roses and green leaves frames the entire page. The roses are in various stages of bloom, with some showing deep pink petals and others as buds. The leaves are dark green with visible veins.

PŘEDMLUVA

Život a dílo mexické malířky Fridy Kahlo jsou spjaty tak pevným poutem, že jedno nelze oddělit od druhého. Její plátna nejsou pouhými obrazy; jsou to syrové, nelítostné a nesmírně citlivé autobiografické záznamy ženy, která se po celý život potýkala s nepředstavitelnou fyzickou i duševní bolestí. Tato kniha otevírá dveře do jejího vnitřního světa, v němž se samota dětství, kruté rány osudu a spalující životní vášně přetavily v nesmrtelné umění.

Příběh Magdaleny Fridy Carmen Kahlo y Calderón začíná v mexickém Coyoacánu, kde od útlého věku sváděla boj s vlastním tělem. Dětská obrna a následná fatální nehoda autobusu s tramvají v jejích osmnácti letech roztržily její sny o dráze lékařky a uvěznily ji do sádrového sarkofágu. Právě v těchto momentech absolutní nehybnosti a izolace však Frida objevila své skutečné poslání: malbu. Začala malovat samu sebe, protože, jak sama říkala, trávila hodně času sama a znala se nejlépe.

Kniha čtenáře provází klíčovými etapami jejího osudu. Odhaluje silné pouto s jejím otcem Guillermem, bouřlivá studentská léta v Národní přípravné škole po boku anarchistické skupiny „Kšiltovek“ i její první velkou lásku Alejandra Gómeze Ariase.

Zásadním mezníkem se však stává setkání s nástěnným malířem Diegem Riverou. Vztah „holubice a žabáka“ byl plný politického aktivismu v komunistické straně, uměleckého

A decorative border of pink roses and green leaves frames the text on the left, top, and right sides of the page.

vzestupu, ale také vzájemných zrad, nevěř a bolesti, kterou Frida později označila za svou druhou vážnou nehodu. Nahlédneme do období jejich společného života v poválečném Mexiku prosyceném hledáním národních kořenů a lidového umění, do let strávených ve Spojených státech i do excentrické éry v Modrém domě, kdy poskytli azyl ruskému revolucionáři Lvu Trockému.

Závěrečné kapitoly přinášejí hluboce dojemné svědectví o Fridině neutuchající síle a odolnosti. I přes neúprosně se zhoršující zdraví, amputaci nohy a silných léčích proti bolesti, dokázala triumfovat na své první samostatné výstavě v Mexiku v roce 1953, kam byla dopravena na vlastním lůžku. Do poslední chvíle, až do svého předčasného odchodu ve 47 letech, zůstala věrná svému osobitému stylu, hrdosti a komunistickému přesvědčení.

Tato monografie je poctou ženě, která dokázala proměnit utrpení v krásu, vzdorovala konvencím své doby a díky svému talentu a nezdolnosti se stala celosvětovou ikonou. Nechtě je pro Vás čtení této knihy inspirativní cestou za poznáním umělkyně, jejíž „strom naděje“ zůstal pevně stát navzdory všem bouřím osudu.

CAPÍTULO I

Infancia y juventud

«Pinto autorretratos. Paso mucho tiempo sola. Me pinto a mí misma. Me conozco mejor».

Magdalena Frida Carmen Kahlo y Calderón nació 6 de junio en el año 1907 en Coyoacán, México. Desde la infancia sufrió muchas enfermedades. Era año 1913. Frida era una niña de seis años. Su primera enfermedad fue la poliomielitis. Le ha causado muchos más problemas de salud. Frida tuvo varias enfermedades, lesiones, accidentes y operaciones.

La poliomielitis le obligó a quedarse nueve meses en cama. Eso le ha causado consecuencias permanentes. La pierna derecha le quedó mucho más delgada que la izquierda. Su padre la apoyó mucho en su convalecencia. Como parte de la rehabilitación se dedicó a varios deportes. Por ejemplo, al fútbol o boxeo. Esos deportes en aquella época no eran típicos para una niña.

Frida creció separada de otras niñas y niños. Sufrió de soledad. En la edad adulta incluso pintó cuadros cuyo tema principal fue la soledad en su infancia. Uno de ellos se llama *Cuatro habitantes de México City* del año 1938. En él hay una niña pequeña con un dedo en la boca. La niña parece abandonada y triste.

A decorative border of pink roses and green leaves frames the entire page.

KAPITOLA I.

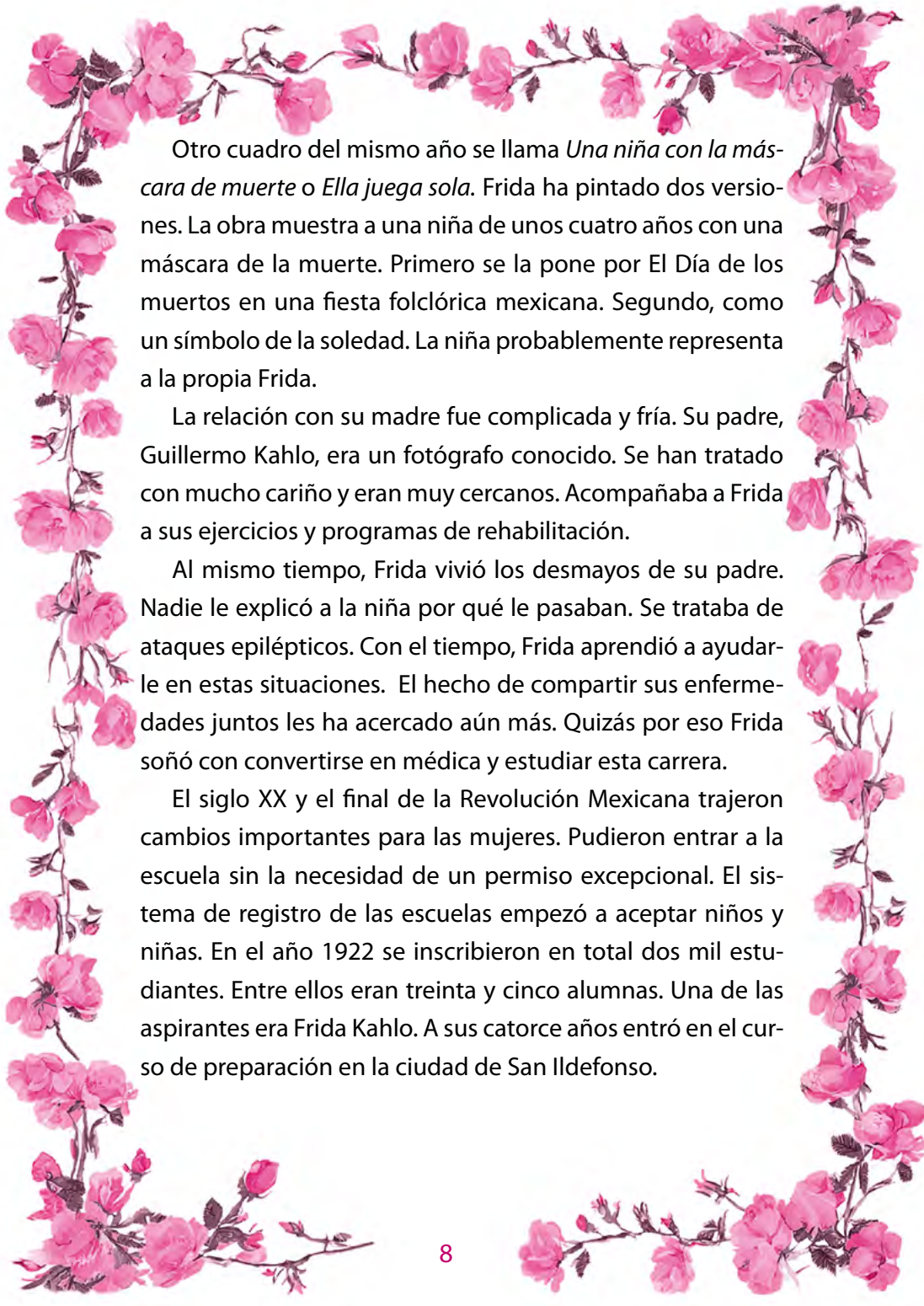
Dětství a mládí

Maluji autoportréty. Hodně času trávím sama. Maluji sebe samu. Zním se nejlépe.

Magdalena Frida Carmen Kahlo y Calderón se narodila 6. července roku 1907 v Coyoacánu, v Mexiku. Od dětství trpěla mnoha nemocemi. Psal se rok 1913. Frida byla šestiletá dívka. Její první nemocí byla dětská obrna. Způsobila jí mnoho dalších zdravotních problémů. Frida měla několik nemocí, úrazů, nehod a operací.

Obrna ji přinutila zůstat devět měsíců v posteli. To na ní zanechalo trvalé následky. Pravá noha jí zůstala mnohem hubenější než levá. Její otec ji v uzdravování velmi podporoval. V rámci rehabilitace se Frida věnovala několika sportům. Například fotbalu nebo boxu. Tyto sporty nebyly v té době pro dívky obvyklé.

Frida vyrůstala odděleně od ostatních děvčat a chlapců. Trpěla samotou. V dospělosti dokonce namalovala i obrazy, jejichž hlavním tématem byla samota v jejím dětství. Jeden z nich se jmenuje *Čtyři obyvatelé z Mexico City* z roku 1938. Je na něm malé děvče s prstem v puse. Vypadá opuštěně a smutně.

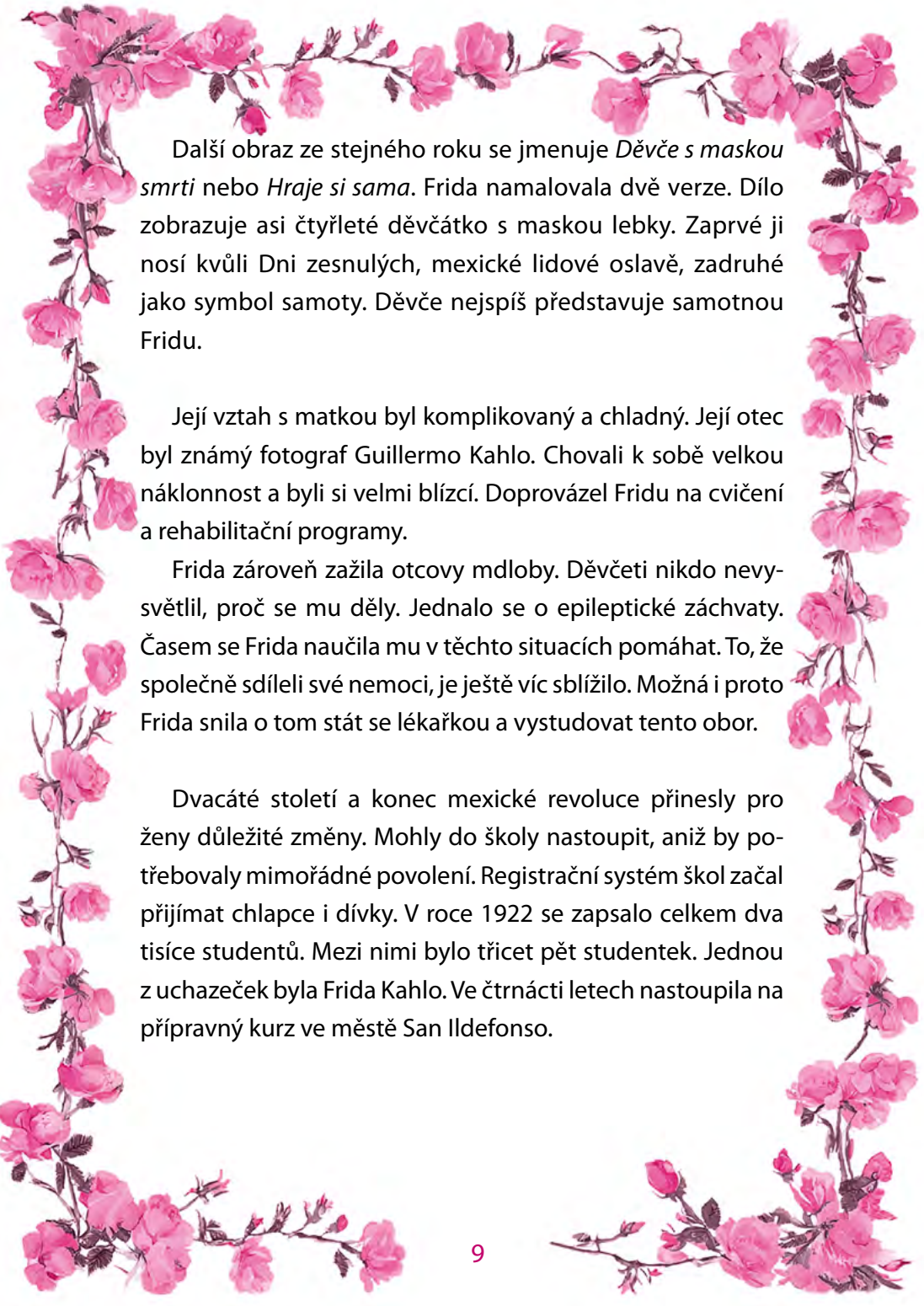
A decorative border of pink roses with green leaves and dark brown thorns frames the text on all four sides of the page.

Otro cuadro del mismo año se llama *Una niña con la máscara de muerte* o *Ella juega sola*. Frida ha pintado dos versiones. La obra muestra a una niña de unos cuatro años con una máscara de la muerte. Primero se la pone por El Día de los muertos en una fiesta folclórica mexicana. Segundo, como un símbolo de la soledad. La niña probablemente representa a la propia Frida.

La relación con su madre fue complicada y fría. Su padre, Guillermo Kahlo, era un fotógrafo conocido. Se han tratado con mucho cariño y eran muy cercanos. Acompañaba a Frida a sus ejercicios y programas de rehabilitación.

Al mismo tiempo, Frida vivió los desmayos de su padre. Nadie le explicó a la niña por qué le pasaban. Se trataba de ataques epilépticos. Con el tiempo, Frida aprendió a ayudarle en estas situaciones. El hecho de compartir sus enfermedades juntos les ha acercado aún más. Quizás por eso Frida soñó con convertirse en médica y estudiar esta carrera.

El siglo XX y el final de la Revolución Mexicana trajeron cambios importantes para las mujeres. Pudieron entrar a la escuela sin la necesidad de un permiso excepcional. El sistema de registro de las escuelas empezó a aceptar niños y niñas. En el año 1922 se inscribieron en total dos mil estudiantes. Entre ellos eran treinta y cinco alumnas. Una de las aspirantes era Frida Kahlo. A sus catorce años entró en el curso de preparación en la ciudad de San Ildefonso.

A decorative border of pink roses and green leaves frames the text on the left and right sides of the page.

Další obraz ze stejného roku se jmenuje *Děvče s maskou smrti* nebo *Hraje si sama*. Frida namalovala dvě verze. Dílo zobrazuje asi čtyřleté děvčátko s maskou lebky. Zaprvé ji nosí kvůli Dni zesnulých, mexické lidové oslavě, zadruhé jako symbol samoty. Děvče nejspíš představuje samotnou Fridu.

Její vztah s matkou byl komplikovaný a chladný. Její otec byl známý fotograf Guillermo Kahlo. Chovali k sobě velkou náklonnost a byli si velmi blízcí. Doprovázel Fridu na cvičení a rehabilitační programy.

Frida zároveň zažila otcovy mdloby. Děvčeti nikdo nevyšvětlil, proč se mu děly. Jednalo se o epileptické záchvaty. Časem se Frida naučila mu v těchto situacích pomáhat. To, že společně sdíleli své nemoci, je ještě víc sblížilo. Možná i proto Frida snila o tom stát se lékařkou a vystudovat tento obor.

Dvacáté století a konec mexické revoluce přinesly pro ženy důležité změny. Mohly do školy nastoupit, aniž by potřebovaly mimořádné povolení. Registrační systém škol začal přijímat chlapce i dívky. V roce 1922 se zapsalo celkem dva tisíce studentů. Mezi nimi bylo třicet pět studentek. Jednou z uchazeček byla Frida Kahlo. Ve čtrnácti letech nastoupila na přípravný kurz ve městě San Ildefonso.

El padre de Frida puso una condición. No debió hablar con los niños. Aunque Frida no se dejó influenciar por las costumbres de su época.

En la escuela ha descubierto grupos de estudiantes. Estos grupos tuvieron actitudes y opiniones políticas críticas. Debatieron sobre muchos temas. Frida se apuntó al grupo anarquista *Los Cachuchas*. El nombre lo pusieron por el gorro que diseñó José Gómez Robleda. Él fue su miembro. Trabajó como aprendiz de un sastre.

